

KREŠŤAN

POLITICKÉ A SPOLOČENSKÉ KATOLÍCKE NOVINY.
VYCHÁDZAJÚ KAŽDÚ SOBOTU NA ŠESTNÁST STRANÁCH.

Predplatná cena :

Na celý rok — — 4 koruny — hal.
Na pol roka — — 2 „ — „
Na štvrt roka — — 1 „ — „
Jednotlivé číslo 8 hal.

Zodpovedný redaktor :

Dr. ALEXANDER ERNSZT,
páp. komorník.
Majiteľ a vydavateľ :
JÁN MOLNÁR.

Redakcia a vydavateľstvo :

Budapest, IV. ker., Ferencz-József-rakpart 27. szála.
sem sa majú posielat' predplatky, taktiež dopisy do novin
ohlasy a náhodné reklamácie. Ceny ohlasov dia tarify.
Rukopisy sa nazpak nedávajú.

Zahájenie krajinškého snemu vyslancov a veľmožov.

Mimoriadnou veľkolepostou a pompou prevedené bolo zahájenie krajinškého snemu vyslancov a veľmožov v sobotu 25. júna v kráľovskom zámku budínskom.

Pri zriedkave slávnostnom zahájení tomto zvláštneho pozoru hodné je to, že sa začalo s pobožnosťou «Veni Sancte». Pobožnosť túto v kostole kráľovského zámku presne o 11. hodine odbavoval a pri assistencii biskupov Jána Csernoch a Ottokára Procházka svätú omšu slúžil vacovský biskup Karol Emanuel gróf Csáky. Na tej omši prítomný boli jeho veličenstvo kráľ, arciknieža Jozef, arcikňažna Klotilda, Augusta, Alžbeta, Henrietta a dietky arcikniežata Jozefa, členovia vlády, zástavníci, veľmoži a krajinští vyslancovia, koľko sa ich ta zmestilo. O 12. hodine zakončila sa sv. omša, jeho veličenstvo kráľ opustil kostol, veľmoži a vyslancovia medzi radmi telesnej ztráže vo veľkolepej rovnošate vtiahli do trónnej dvorany.

V trónnej dvorane len za niekoľko okamihov rozhovárali sa veľmoži a vyslancovia. Rázom nastalo úplné ticho. Dvorný majster obradník dal znak: veľké dvere ku kráľovským sieňam sa otvorily a do trónnej dvorany vstúpil kráľ so sprievodom takej veľkoleposti, akej zriedka vidieť na svete.

Po predku kráčal dvorný majster obradník. Za tým stúpali páni zástavníci. Za týmito šiel pomáľy, zklonenou hlavou kardinál knieža primas Klaudius Vaszary.

Potom nasledovali ministri dvaja a dvaja.

Po predku Karol Hieronymi a gróf Béla Serényi, Ladislav Lukács a Franc Székely, gróf Ján Zichy a Samuel Hazai. Konečne šiel sám ministerpredseda gróf Khuen-Héderváry.

Po ministroch nasledoval uhorský hlavný dvormajster, knieža Mikuláš Pálffy a za nim gróf Béla Cziráky.

Potom zablíščal sa veľký široký meč. Ten niesol gróf Julius Széchenyi a za tým stúpil, apoštolský križ do výšky držiac, biskup Julius Walter.

Konečne šiel jeho veličenstvo kráľ v rovnošate generála husarov. Za ním šiel gróf Paar a po tomto nasledovali kapitáni telesnej stráže. Jeho veličenstvo hľadel z kúmvave a stúpil drobným krokom. Éljenovanie ozývalo sa zprvu len váhava, ďalej ale tým živej. Jeho veličenstvo rezkým krokom stúpil ku trónu, sadol a na hlavu položil si kalpak. Ministerpredseda gróf Khuen-Héderváry na to s hlbokou poklonou jeho veličenstvu podal

Trónnu reč.

Jeho veličenstvo trónnu reč prečítal sediac a pevným hlasom. Na jednotlivé odseky trónnej reči liberálni vyslanci a veľmoži odpovedali éljenovaním. Po prečítanej trónnej reči jeho veličenstvo zdvihol sa z tróna a pri hlučných ováciach prítomných s celým sprievodom dľa obráneho poriadku opustil trónnu dvoranu.

O trónnej reči, ktorou zahájená bola snemovňa veľmožov a vyslancov, prichodí nám jedno-druhé, čo len v krátkosti poznamenat'. V prvom rade treba vedieť, že trónnu reč nepíše jeho veličenstvo kráľ, lež že ju zostavuje patričná

vláda v ministerských poradách. Túto trónnu reč teda zostavila Khuenová vláda. Páchne ona aj preto docela liberálnym duchom.

Nad čím ale každý spravdlive smýšľajúci človek pohoršíť sa musí, sú slová, ktorými takrečeno začína sa táto trónna reč a ktoré nasledovne znejú :

« Suspokojením hľadáme na výsledok uplynutých volieb, bo v tom spatrujeme zabezpečenie ďalšieho vývinu milého Uhorska a sosilenie jeho v každom smere.»

Tymito slovami Khuen a jeho liberálni spoluministri pred celým svetom dokázali za prvé jejich politickú nezralosť, bo do trónnej reči berú také veci, ktoré nemajú žiadneho základu. Za druhe dokázali tým, ak málo si vazia jeho veličenstvo kráľa, keď majú tú hroznú opovržlivosť prevádzanie týchto volieb na najvyššom mieste predstaviť v takom svetle, že jeho veličenstvo s uspokojením hľadá na jejich výsledok. Vyšuvované slová trónnej reči sú doprosta zlostné a trestuhodné zavedenie jeho veličenstva kráľa. Khuen a jeho spoluministri ľahko mohli tie slova do trónnej reči napísať, bo dobre vedeli, že jeho veličenstvo ani do Prievidze na Čacu, ani kde inde nepôjde sa opýtať, ako sa tam volby prevádzaly. Noviny, vynímajúc niektorých, sú všetky v židovských a liberálnych rukách, z tých pravdy nikto sa nedozvie, bo tak musia písať, ako im vláda káže. Hrozná vec je, čo len pomysleť na to, že liberáli opovžili sa oklamať jeho veličenstvo kráľa. Čo môže od liberálov očakávať ubohý ľud, keď sa neostýchajú zaviesť i posvätnú osobnosť kráľa? Veď ale zadané petície dokážu, prevedené volby nakoľko sodpovedia úplnému uspokojeniu jeho veličenstva.

Trónna reč obsahuje celý programm budúceho účinkovania Khuenovej vlády. V tomto programme spomenuté je všetko, čo predošlé liberálne vlády cez tridsať rokov nasľubovaly a nikdy nepreviedly. Je to mnoho slamy, lež vymlátenej a preto bez zrna. Keby Khuenová vláda previesť chcela celý tento programm, musela by aspoň šesťdesiat rokov panovať v Uhorsku. Od čoho nech nás chráni dobrotivý Boh!

Je v tomto programme reč aj o volebnej reforme. No, s tou reformou zaiste nebudú spokojní národnári vodcovia, ktorí pri voľbách

zapredali svoju krv a podporovali liberálov. Uvidíme, do akého mecha budú dúchať pri pojednávaní tejto predlohy v krajinskom sneme.

Katolíckemu obecenstvu ukázali tiež mäďový motúzok, keď sľubujú prevedenie autonómie. Sľubila to aspon cez 20 rokov každá vláda. Kde máme ale tú katolícku autonómiu? V luftě! Luteráni, kalvíni a kto vie ešte akého náboženstva ľudia majú svoju autonómiu, desal miliónov katolíkov ale sme ako najposlednejší v krajine bez práva v najživotnejších záležitostiach katolíckych. Ostatne nech nás Boh zachráni od takej autonómie, akú by nám dali liberáli bez viery a Boha.

Za programm Khuenovej vlády nemôže sa oduševňovať žiadon šľachetne smýšľajúci človek v Uhorsku. Keď Khuen-Héderváry s jeho posháňanou väčšinou účinkovať bude, na základe tohoto programu, nebude to práca osožná, lež opravde darebná, ktorou neposlúži ani k uspokojeniu jeho veličenstva kráľa, ani ku zveladeniu a sláve Uhorska.

Porada kresťanskej ľudovej strany snemovej.

Kresťanská ľudová strana snemová utvorená shromaždenie svoje vydržovala vo stredu 22. júna o 6. hodine večer vo vlastnom kruhu. Ku shromaždeniu dostavili sa: skutočný vnútorný tajný radca, predseda strany gróf Aladár *Zichy*, skutočný vnútorný tajný radca Štefan *Rakovszky*, pápežský praelát ostrihomský kanonik Ján *Molnár*, Mikuláš *Zboray*, Béla *Rakovszky*, gróf Béla *Scher-Thoss*, Anton *Beszkid*, Georg *Szmrecsányi*, Štefan *Haller*, Ján *Frey*, Ján *Zelenyák*, Karol *Huszár*, Alexander *Simonýi-Semadam* krajinskí vyslancovia a početní členovia vonkajší. Krajinský vyslanec Dezider *Ajtics-Horváth* vymlúvil svoju neprítomnosť.

Poradu zahájil gróf Aladár *Zichy* a keď srdečne privítal prítomných a poukázal na to, že prítomne v takých pomeroch žijeme, kde vo verejnom živote zaniká stydlivosť, poctivosť ale jednotlivých, tak ako aj politických stránok nohami šliapu ľudia zlomyseľní a nesvedomíť. Takýmto spôsobom predchodivšia korrupcia rečníkovi nezavdáva príčiny k zúfaniu, bo kresťanská ľudová strana pevne vydržala pri jej zása-

dách, stojí sjednotená a ku tomuto sjednoteniu pripojuje sa s telom i dušou i sám rečník. Vďaka vysloviac za doterajšiu dôveru a podporu v mene svojom a súdruhov predsedov, prosil prítomných o vyvolenie nového vodcovstva strany.

Štefan *Rakovszky* pri všestrannom hlučnom schvalovaní poukázal na mimoriadne veľké zásluby, aké o kresťanskú ľudovú stranu zadovážil si gróf *Aladár Zichy*, ktorý i v najťažších okolnostiach vždy pevne a s celou oddanosťou vydržal pri zásadách tejto strany, preto aj navrhol, aby na čas nastávajúceho ciklusa, ako člena veľmožov vyvolili ho za predsedu strany.

Členovia porady na to so všestrannou oduševnenosťou za predsedu kresťanskej ľudovej strany snemovej jednodhlasne vyvolili grófa *Aladára Zichyho*, za podpredsedov vyvolení sú *Štefan Rakovszky* a pápežský praelát-kanonik *Ján Molnár*. Major domus je *Georg Szmrecsányi* a zápisník *Karol Huszár*.

V mene vyvolených vyslovil vrele vďaka gróf *Aladár Zichy*, po čom za vonkajších členov prijatí boli: *Franc Martincsevics*, *Eugen Martincsevics* učiteľia (Nova), *Alexander Filó* lekárnik (Nagyrippény), *Anton Rauchbauer* úradník na odpočinku (Budapest), *Pavel Szabados* farár (Adorján), *Karol Kapny* farár (Vámoscsalád).

Porada odbavila potom viacej vnútorných záležitostí a pápežský praelát *Ján Molnár* za tým v krátkosti spomenul účinkovanie kresťanskej ľudovej strany behom štrnást rokov, a spolu navrhol, aby kresťanská ľudová strana, ohľadom zvlášte na zkušenosť pri predošlých voľbách zadovážené, vrátila sa ku pôvodnej taktike a pri neporušenom zadržaní svojho programu, postavila sa na stanovisko odhodlanej opozície.

Georg Szmrecsányi žiadala, aby kresťanská ľudová strana s celým dôrazom vyslovila, že čo najtvrdšie odsudzuje podplácanie, zneužívanie úradnej moci a násilienstva prevádzané pri posledných voľbách, aby ďalej proti týmto neriadom zakročila všemožnými zákonnými prostriedkami, buďto petíciami, buďto trestnými žalobami a aby aj v krajinskom sneme zvlášte pri debatach pripisu na kráľa, ku jejich bilagovaniu použila každú príležitosť a k zahataniu prevádzaného prenasledovania jednotlivých voličov po voľbách, zaviedla najostrejšiu akciu. Ohradzoval

sa spolu proti tým, daktorými novinami rozšírovaným chýrom, ako by on alebo bár kto z kresťanskej ľudovej strany, pracovali na spojení s druhými stránkami.

Na návrh *Štefana Rakovszkyho* uzavrela konečne porada za hlučných ovácií, že telegrafčne pozdraví hlavného tovanika a staručkého vodcu katolíkov Uhorska, grófa *Ferdinanda Zichyho*. Osnova telegrammu je nasledujúca:

«Jeho excellencii

grófovi *Ferdinandovi Zichymu*

Dunaadony.

Kresťanská ľudová strana snemová z dnešného utvoreného jej shromaždenia, vreloú láskou, oduševnenou oddanosťou, zvyklou ľudáckou vernosťou pozdravuje staručkého vodcu katolíckeho Uhorska a kresťanskej ľudovej strany. Skalopevne vydržíme v zápasoch pri programme kresťanskej ľudovej strany. V prácach našich o múdre rady prosíme i naďalej vašu excellenciu. V mene kresťanskej ľudovej strany snemovej: gróf *Aladár Zichy* predseda, *Karol Huszár* zápisník.

Ako volia v nitrianskej stolici?

Voľba v Prievidzi.

Voličov *Kolomana Brestyenzskyho*, kandidáta kresťanskej ľudovej strany, ktorých bolo asi 1100 i s duchovnými, čo ich na voľbište odprovali, hneď ráno ako vtiahli na voľbiste, otočili zbrannou mocou a cez celý deň držali medzi bodákmi, ako daakých zločincov. Z kresťanskej ľudovej strany len dvom voličom dali paspartu.

V liberálnom tábore, kde bolo asi 500 ožralých sedliakov, 50 židovských voličov, asi 20 úradníkov a celý krdel židovských čirkášov, slobodne chodil každý kde chcel. Židovskí šenkári z vidieku na ruke so širokou stuškou chodili a kortešovali sem-tam slobodne.

Hlasovanie previedli vo dvoch malých židovských bydlach. Obce prišli k hlasovaniu jedna za druhou. Z každej obce najprv hlasovali liberáli. Oslopaní liberalní sedliaci ani svoje meno nevedeli povedať, tým menej vedeli udať meno kandidáta, na ktorého mali hlasovať. Jedon povedal že hlasuje na Radaka, druhý zas

že na Lajoša Rudnyánszkyho, ako to ktorému korbelovi na myseľ prišlo, židovský šenkár s opaskom na ruke miesto ochlastaného voliča povedal meno kandidáta a volebný predseda prijal votum.

Pri jednom práve šenkár Donát miesto volebného predsedu vypovedal sentenciu slovami:

— Fertig, abgestimmt, angenommen!

Volebný predseda nemal nič proti tomu a prijal votum.

Prišli hlasovať voličia kresťanskej ľudovej strany. Všetci sú striezvi, poriadni, idú v tichosti. Ku volebnému predsedovi púšťajú ich jedným úzkym a tmavým pitvorom. Z prava a ľava pitvora stoja roztopašné židovské chlapčiska a s vreskom a škrekom posmieľajú sa im:

— Volkspartei, Volkspartei, Brestyenzsky Lajos, Csillaghy! — a iné mena kričia voličom do uší, aby ich do zmatku priviedli.

Daktorý z voličov, omamený židovským škrekom prišiel do zmatku a meno zle vyslovil, predseda ho rozumie sa hneď odpravil.

Za tým ale nasledovalo skutočné huncútstvo. Veľká čiastka voličov vážne a poriadne odpovedala na otázky predsedu, meno kandidáta vyslovila korrektné. Totožní svedkovia vypovedali totožnosť a totožnosť voliča uznal aj rychtár, dedinský notár ale zaprel totožnosť hlasujúceho a predseda odpravil voliča. Takýmto spôsobom asi 250 voličov olúpili o volebné právo. Toto huncútstvo prevádzali liberáli do 9. hodiny večer. Už ani nemali viac voličov.

V tábore kresťanskej ľudovej strany medzi bodákmi stálo ešte 500 voličov. Kresťanskí voličia boli. oduševnení, svojej radosti ale v pokoji dali výrazy, lež tým viacej zronení boli liberáli a akého lúpežníctva dopustili sa veľ, nad tým zhrozil sa musí celý vzdelaný svet.

Medzi bodákmi tiahlo k hlasovaniu 215 voličov kresťanskej ľudovej strany. Medzi týmito boli kapláni Ján Czeizel. Vilhelm Fegyveres a lekárnik Vilhelm Amon. Ako týchto voličov eskorta doviedla k miestnosti hlasovania, volebný predseda Chemez vyskočil z miestnosti a jedného z kaplánov hneď dal odvieť do tábora ľudovej strany, druhému, Vilhelmovi Fegyveres ale, ktorý prvej účinkoval v Handlovej, začal ohyzdne grobianiť. Fegyveres chcel naposledy

hlasovať, predseda sa mu ale vyhrážal a prinútil ho, aby hneď hlasoval. Nuž hlasoval a odpravili ho. Keď odhlasoval a vyšiel von, vrhli sa naň soplavé židovské chlapčiska, opluvali ho, vykrikovali naň:

— Heeckaplán! Schwindler! Betrüger! Pfuj! — a kto vie ešte čo a boli by ho snád ako dravé bestie na kusy roztrhali, keby mu na pomoc nebol prišiel jedon dôstojník.

Amona tiež prinútili, aby odhlasoval, a potom oboch vojenskou eskortou poslali do tábora ľudovej strany. Včul prišiel riad na vodcov pozbavený tábor ľudákov. Istý židovský šenkár zareval:

— Prosím tu sú voličia s palicami a so zbraňou, treba sduplovať vojsko!

Všetci židia začali revať, ako keby ich dakto za živa bol dral alebo na rožeň fahal. Nemal tam ale len jedon chorý, staručký človek slabú paličku, na ktorú sa opieral. Pre veľký strach židov ale voličov obklúčilo vojsko.

Akýsik odprášený notár, menom Uskert, k volebnému predsedovi prišiel zas s tým chýrom:

— Tu je mnoho voličov, ktorí nemajú hlasovacieho práva!

Chudiakov ani sa ich nepýtali, lež na ozuámenie pisaríka s assistenciou žandárov a židovských šenkárov s opaskom na ruke 47-tích na silu odšupovali na odstránené miesto. Išli potom hlasovať tí ostatní, asi sto ich odmrštili, tak že z 215 hlasov prijali sotva päťdesiat. Nasledovala slovenská obec s 17. voličmi, z týchto prijali dva hlasy. Zo 70 ľudáckych voličov z Nemeckého Pravna odmrštili 16 hlasov. To bolo ráno o štvrtej hodine. Obe stránky rovno stály. V tábore kresťanskej ľudovej strany bolo ešte deväť obcí s 250 voličmi. Liberáli znova kunštovali. Z tých 250 voličov prijali sotva desať. O šiestej hodine ráno, keď už všetci voličia ľudovej strany odhlasovali, rozsírila sa naraz chýr, že liberáli ešte 80 voličov majú v reserve. Z týchto odhlasovali asi tridsiati, ačpráve udajne hlasovacieho práva ani nemali. To aj ľahko mohli urobiť, bo totožnitelia patričných obcí už neboli prítomní.

Týmto spôsobom spravili si väčšinu. Volbu zakončili. A ako výsledok vyhlásili, že Alois Rudnay kandidát liberálnej strany zvíťazil 37 hlasmi.

Čo sa potom robilo v liberálnom tábore, to nevie a vedieť nechce ani jeden volič kresťanskej ľudovej strany, bo každý s opovržením opustil vtedy Prievidzu, ktorá týmto hnusným prečinom na veky je zhanobená. Ohavnejšieho sľapania občianských práv posiaľ nebolo ešte v Uhorsku ako je toto, ktoré ako hrozný, do neba volajúci hriech žiadnym slovom dostatočne bilagovať nemožno.

Peticia je zadaná, na výsledok jej čakáme pokojne. Uvidíme, kto to nariadil, aby táto voľba na pohoršenie celého sveta, tak ohavným spôsobom prevedená bola. Nech si je to ale kto koľvek, zmiznúť musí nielen z dejišťa verejného života, lež pokutovaný byť i s pomocníkmi jeho najprísnejším žalárom. Nám katolíkom ale neverci liberáli, židia a slobodní murári touto voľbou takú zbraň dali do ruky, ktorou pravda ukrižovaná istotne zvíťazí.

Kongress kresťanských potravných spolkov.

Kresťanské potravné spolky Uhorska vutorok 21. júna v mestskom lesíku vydržovali krajin-
ský kongress, ku ktorému dostavili sa zastupitelia asi 150 spolkov. Menovite prítomní boli: gróf Aladár Zichy, dr. Ján Zlinszky, dr. Karol Wildfeuer, dr. Štefan Molnár, dr. Ludvik Csepela, Karol Fejuk, Eugen Horváth, Eugen Schlachta a iní výtečníci.

Dostavili sa ďalej zastupitelia nasledujúcich spolkov: Kolozsvár, Csáktornya, Csákányháza, Fülekpüspöki, Nagyperkáta, Vajta, Szentlélek, Ujszentgyörgy, Zahárfalva, Bodajk, Hontipoly-
péter, Zenta, Törökszentmiklós, Födénés, Tölgyes, Sztankova, Csantavar, Láposbánya, Mát-raballa, Szolnok, Csongrád, Bükszenterzsébet, Öcsöd, Letkés, Dömös, Csépany, Laskafalva, Tarján, Felsőbánya, Szentkirály, Jászárokszallás, Kunszentmárton, Endrőd, Zaránk, Pacsa, Alattyán, Vaczok, Garamszentpéter, Badacsony, Gyöngyös-
tarján, Rakamáz, Felsőzsolca, Vácrátót, Bátor-
kesz, Garamszentkereszt, Ráckeresztúr, Balaton, Baja, Hámor, Diósgyőr, Szucsány, Szentjakab-
falva, Végleshuta, Tornya, Bajót, Bajna, Alsó-
turesek, Diósjenő, Sárosd, Nagylehota, Zólyom-
miklós atď. Na kongresse súčasťnili sa konečne i všetci úradníci stredišťa.

Gróf Aladár Zichy, skutočný vnútorný tajný radca ako predseda zahájil kongress vzletnou rečou v ktorej vyzdvihol zvlášte záležitosť penzie spolky vedúcich úradníkov. Ku hlavným zásadám o nevyhnutnej potrebnosti potravných spolkov, po veľmi vážnej prednáške dra Karola Wildfeuer, rečnili: gróf Aladár Zichy, Ján Zlinszky, Varga, Erdössy, Kakuk, viacerí spolky vedúci úradníci a členovia správy.

Z predostretých návrhov prijaté byly: že vstúpenie do penziovho ústavu je nutné; že písobné práce stredišťa zadať treba do 1. septembra b. r.; že len ten môže byť členom, kto účtuje so stredišťom; v páde nezaokrytého deficitu vyplatená summa pripadne penzionalnému ústavu; penzionalnú kvótu ustáľuje stredišťe, za rovnak stredišťe spravuje aj pensionálnu zá-
kladinu.

Dr. Ludvik Csepela rečnil o veľkej dôležitosťi úradníkov obchody vedúcich, vyzdvihol predovšetkým, že týchto úradníkov poriadne treba platiť, sodpovedne ich uctiť a záležitosť penzie čoskorej previesť.

Dr. Karol Wildfeuer konečne držal poučnú prednášku o tom, ako treba spravovať kresťanské potravné spolky.

Popoludní o 3. hodine vydržované bolo valné shromaždenie stredišťa pod predsedníctvom grófa Aladára Zichyho. Po zahájení valného shromaždenia udelené bolo absolutorium správe a dozornému výboru stredišťa a prijatý bol návrh na rozdelenie čistého osohu.

Z predostretej ročnej zprávy vysvitá, že ku stredišťu patria spolky s 348, 63. 871 členami v hodnote 91.559 korún a že ročný obvod stredišťa obnášal 3 milliony korún, o pol milliona korún viacej, ako predošlého roku.

Pri nasledujúcej po tom voľbe do správy, za hlavných správčov stredišťa znovu boli vyvolení: gróf Aladár Zichy, gróf Béla Somsich, gróf Georg Majláth, gróf Géza Mailáth, dr. Ján Zlinszky, dr. Alexander Giesswein, Karol Szentiványi a dr. Karol Wildfeuer. Do dozorného výboru vyvolení sú: Edmund Kirschanek, dr. Anton Szebenyi, dr. Pavel Kovács, Julius Radnich a dr. Ludvik Csepela.

Zakladanie potravných spolkov v spojení so Stredišťom v Budapešti, IX. okres, Bakács plac č. 1., všemožne odporúčame katolíckemu obe-

6

censtvu. Kde prekvitá kresťanský potravný spolo-
 lok, tam je zámožný ľud, bo sa vyslobodi z
 pazúrov židovských úžerníkov. Kde teda ešte
 nezaložili kresťanský potravný spolo-
 kob, nech ho
 občania čím skorej založia, v pamäti majú to
 staré príslovie: «Pomáhaj si človeče a aj Boh
 ťi pomôže».

Obrázky z voľby čacanskej.

V.

Celkom ináč vyzeral tábor kresťanskej ľudovej strany! Tam boli voličia všetci do jedného ztriezvi, statoční, ktorí sa predať nedali, ktorí ako múry pevne stáli pod zástavou kresťanského viere svojej oddaného ľudu. Veď ale aj oni všetci vystavení boli všeliakým pokúšeniam. Núkali im pálené, to ale neprijali, držali sa vážne a s opovržením hľadeli na hnusných zvodcov. Boli to bratia jednej mysle a jedného presvedčenia, chudobní, lež statoční voličia, ktorí sa nezapredali ako telce, ani za pijatiku, ani za žranicu, ani za judáске groše. Z toho, že mravne tak vysoko stáli nad liberálmi a že až do posledného okamženia tak vážne a ticho sa držali, dalo sa predpokladať, že istotne musia vyhrať.

VI.

Liberáli zvíťazili! Jejich voličia navrátili sa domov s haňbou, lebo citia svoju podlosť, že sa dali zapredať židom. Ženy, deti, susedia lamentujú, že majú takého muža, otca, suseda, ktorý si i svoju dušu židovi predá. Haňbia sa, keď im kto povie liberál a idú na žalobu do kancelárie. My sa veru nehaňbíme a sme pyšní na to, keď nám kto povie ľudák!

VII.

Ubohý milý slovenský ľudu, včul uvidíš, kto je tvojim priateľom. Uvidíš, ako splnia sa liberálne sľuby. Popredku ťa zabezpečujeme, že uľavenia svojho fažkého osudu od liberálov očakávať nemôžeš. Z tvojich spravodlivých požiadavok dostaneš lebo ništ alebo len veľmi málo. Uvidíš, že farchy tvoje budú ešte väčšie, slobody tvoje ale budú menšie; ako byly posiaľ. Trubači národnarskí darmo ohlasovali slovenčinu, bo pod liberálmi z toho nič nebude, tak ako nič nebude i zo všeobecného tajného hla-

sovacieho práva po obciach. Pri súdoch ťa slovensky súdiť nebudú. Tvoju slovenskú žalobu neprijmu.

Toto všetko ale voličom čacanskeho okresu sľuboval Skyčák!

Liberálna strana darebnej práce nezná vieru, nezná Boha, nevšíma si spravodlivé požiadavky ľudu. Preto ľudu môj drahý! od tejto strany nič dobrého neočakávaj.

Liberáli zastávajú vždy len svoje vlastné osobné záujmy. Včul zas majú vystavené zlaté tela, okolo ktorého tancujú všetci, čo z Khuenovho válova hltáť budú. Dostane sa aj Skyčákovcom po jednej kosti, aby mlčali a držali s liberálmi darebnej práce. S touto stranou ale držia len darebáci.

Čo ale znamená byť pravým priateľom slovenského ľudu, to dokázali teraz takrečení národnarskí vodcovia, keď tento ubohý ľud zapredali židom!

VIII.

Božie mlýny melú pomaly, lež vždy istotne. Farári a heckapláni v čacanskom okrese presvedčili sa pod voľbami, čo sú to za ľudia tí chýrni národnarskí vodcovia: Skyčák, Tomanek a Ráth. Prišli do okresu chváliť a podporovať židovskú liberálnu stranu darebnej práce. Špin-tali a brýzgali na kresťanskú ľudovú stranu, jako im to rozkázali židia, ktorí si ich najali. Pokoja milovný ľud okresu znepokojovali a zradili za peniaze. V každom čísle ich novín vychvalujú teraz Khuena a židovskú liberálnu stranu darebnej práce.

No, príde čas, že slovenskí národnarskí vodcovia ešte väčšiu porážku utrpia, ako včul. Z milosti liberálov majú teraz len troch ablegátov. Nech len ďalej predávajú ľud liberálom, nepotrva dlho a nebudú mať ani jedného. Skyčáková sláva zatmieva. Tento pán kupčí nielen s plátnom, lež aj s politickými zásadami. On je jako žid, ktorý všetko kupuje a všetko predáva.

Kresťanská ľudová strana keby s Khuenom tak bola robila, ako Skyčák, mala by teraz aspoň 40 mandátov. Ponevác sa ale nezapredala a jej kresťanské zásady protivia sa liberálom, židom, slobodným murárom a národnarským vodcom, všetko sa sprisahalo a bojovalo proti nej. A bárs aj v tomto krutom boji utr-

pela citlivú porážku, predsa nepadla, lež žije a žiť bude a nepremôžu ju ani brány pekelné. Ešte vždy nás je viacej v krajinskom sneme, ako národnarských vodcov. Keď ale prebudí sa ľud slovenský a s pozornosťou sprevádzajúc bude účinkovanie tých pánov, ktorí ho včul hnusne zapredali, vtedy presvedčí sa každý, že celá národnarska sebachvála nestojí ani za fajku tabáku a Skyčák môže potom ďalej chodiť po Rusku platienko predávať i s Tomanekom, bo ich liberáli do služby viac nevezmú.

Nech žije náš bývalý ľudový ablegát, ktorého si znovu vyvolíme, bo je on priateľ slovenského ľudu, nehľadá pánsku lásku, lež sedliacku. **Nech žije dr. Emil Gyuriss! Nech žije! Sláva mu!**

Práva a povinnosti.

Gazdovstvo samé od seba nedonáša žiaden úžitok, ku tomu je potrebná aj práca ľudskej ruky. Každý človek je najlepším robotníkom sám sebe, ale mnohí gazdovia odkázaní sú na pomoc iných ľudí, prinútení sú držať robotníkov.

Prizrieme sa teda tým zákonom, ktoré na ten pád určia naše práva a povinnosti, keď v svojom gazdovstve aj prácu iných ľudí upotrebuje.

Polní alebo gazdovskí sluhovia sú tí, ktorí sa na konanie nejakej poľnohospodárskej práce za plácu aspoň na jeden mesiac písobnou smluvou zaviazajú.

Jestli poľnohospodársky sluha počas slúžobného času mimo svojej chyby ochorie, o jeho liečenie a opatrovanie povinný je gazda sa postarať; jestli je ale ochoreniu sluhu sám gazda na príčine, tak je povinný svojho sluhu aj vyše jedného mesiaca dať liečiť a opatrovať a mzdu sluhu na ten čas nesmie zadržať.

Každý sluha má mať slúžobnú knížku. Bez tejto sluhu do služby prijať neslobodno.

Kto sa na konanie nejakej gazdovskej práce nie ako sluha podujme, ten má mať robotnícky certifikát. Kto sa bez tohoto podujme na konanie nejakej gazdovskej práce, toho dľa zákona možno potrestať. Táto pokuta len na tých nemôže byť vymeraná, ktorí sa len v istých obdobiach a len na istú prácu podujmú. Certifi-

kát každý robotník dostane od predstavenstva tej obce, v ktorej stále býva. Za certifikát sa nič neplatí, ale jestli si ho niekto ztratí, za duplikát už musí platiť jednu korunu. Tieto koruny a tie peniaze, na ktoré pokutujú tých, ktorí sa proti tomuto zákonu prehrašia, patria obecnej pomocnej základine. Z tejto základiny podporujú tých certifikát majúcich robotníkov, ktorí sú prípadne na pomoc utisknutí.

Keď desať takých poľnohospodárskych robotníkov, ktorí majú certifikáty, spolu chcú cestovať na železnici, tieto cestovnú kartu dostanú za pol ceny.

Zo všetkého toho možno vidieť, že spomenutý certifikát každému len k osuhu môže poslúžiť. Jestli sa ale predsa najdú takí ľudia, ktorí poľnohospodárskych robotníkov na to nahovárajú, aby si certifikáty nevymenili, tých pokúšiteľov zákon veľmi prísne tresce.

Na žatvu alebo na inú hospodársku prácu smluvu uzavrieť možno len písobne, čo v smluve neni napísané, to nám veru vrchnosť (hlavný slúžny) neprisúdi.

Smluvu treba uzavrieť pred obecným predstavenstvom; okresný alebo obecný notár ju napíše a potom ju aj vysvetlí. Plácu za smluvu platí zamestnávateľ a nie robotník. Smluvu napíšu v dvoch exemplároch, jednu pre gazdu a druhú pre robotníkov.

Zamestnávateľ v tom páde môže zrušiť smluvu, jestli robotník jemu alebo rodine na tele ublíži, jestli mu súmyselne škodu robí alebo jestli robotník pre nejaký zločin právoplatne bol odsúdený.

Robotník vtedy môže zrušiť smluvu, jestli mu zamestnávateľ na tele ublíži, jestli sa proti nemu mravne prehraší, alebo ak jeho zaslúženú mzdu chce zadržať. Jestli robotníka vezmú za vojaka alebo ak ochorie, vtedy smluva tiež neni platná.

V smluve poľahujúcej sa na žatvu zreteľne treba napísať, že robotníci kolko majú dostať najmenej v zboží alebo v peniazoch.

Zákon sa aj o to postaral, aby mzdu robotníkov nebolo možno sekvestrovať na dlžobu.

Polnohospodárski nádenníci neni sú povinní uzavrieť písobnú smluvu, ale so zamestnávateľom môžu sa aj listovne, ústne alebo skrze poverenika dohodnúť. Poznamenávame ale, že

certifikát aj nádenníci povinní sú preukázať. Zákon aj o to má starosť, aby robotníci cez deň mali odpočinok, asice na poludnie 1 hodinu, od 15. apríla do 30. septembra ale ešte aj rano a na olevrant po jednej polhodine.

Toho zamestnávateľa, ktorý svojich robotníkov riadne nevyplatí a ktorý im na úroky dáva preddavok: zákon veľmi prísne potresce. Ale zákon hovorí aj to, že robotník a nádenník povinný je prácu riadne skončiť a jestli by ju riadne neskončil, vtedy ho vrchnosť zbrannou mocou môže ku tomu prinútiť.

Na ten istý čas na viacerých miestach podujat prácu a najatých robotníkov od práce odhovorí je prísne zakázané.

POLITICKÉ CHYRY.

II. Porada kresťanskej ľudovej strany snemovej.

Kresťanská ľudová strana snemová v pondelok 27. júna vydržovala druhú poradu po svolaní terejšieho snemu. Porade tejto predsedal skutočný vnútorný tajný radca Štefan *Rakovszky*. Po prečítaní zápisnice predošlého zasadnutia a telegrafickej odpovede vodcu katolíkov Uhorska, grófa Ferdinanda *Zichyho*, na pozdravenie minule naň upravené, prevedené boli kandidácie do výborov snemovne a kandidovaní sú: do I. verifikačného výboru Mikuláš *Zboray*; do II. verifikačného výboru Anton *Beszkid*. Do výboru pôľnohospodárstva Ján *Zelenyák*. Do výboru gazdovského Ján *Molnár*. Do výboru pravosudia Alexander *Simonyi-Semadam*. Do výboru prosbopisov Ján *Frey*. Do výboru vystahovalectva Anton *Beszkid*. Do výboru knižnice Ján *Zelenyák*. Do výboru verejnej správy Georg *Szmrecsányi*. Do výboru verejnej výučby Ján *Molnár*. Do výboru indemnity Mikuláš *Zboray*. Do výboru robotníckej záležitosti Štefan *Haller*. Do výboru posudzovania denníka Dezider *Ajtics-Hhorváth*. Do rady priemyselníctva Ján *Frey*. Do rady obchodu a premávky Mikuláš *Zboray*. Do finančného výboru Béla *Rakovszky*. Do výboru zaverečných účtov Karol *Huszár*. Do výboru honvédstva gróf Béla *Seher-Thoss*. Do výboru vodných záležitostí Béla *Rakovszky*. Do

výboru sochy kráľovny Alžbety gróf Béla *Seher-Thoss*.

Porada za tým dôkladne zaoberala sa s prácami, aké podujme v najbližšej budúcnosti.

Gróf Ferdinand *Zichy* kresťanskej ľudovej strane snemovej.

Na telegrafické pozdravenie kresťanskej ľudovej strany snemovej gróf Ferdinand *Zichy* odpovedal nasledovne:

«S radosťou naplňuje ma srdečné pozdravenie vaše. Od obapolnej vernosti a od vernej oddanosti k našej viere nič nás nemôže odtrhnúť. Prosme Všemohúceho o ďalšiu pomoc jeho, ja ale povďačnosti plným srdcom ostávam i naďalej váš verný *Ferdinand Zichy*.

Peticia Kolomana Brestyenzskyho.

Peticia kandidáta kresťanskej ľudovej strany okresu prievidského Kolomana Brestyenzskyho na 41 tlačných stranách, odovzdaná je kráľovskej kúrii. Budúcnosť sdelíme z nej len vo výťahu tie zbojníctva a lúpežníctva, aké na volebnom práve občanov zpáchali ľudia, dľa svojho úradu povolani vážiť si zákony krajinské. Už z krátkeho výťahu petície uvidí každý, že tých zločincov istotne očakávajú zákonmi ustálené najprísnejšie pokuty a žalár.

Zo snemovne.

Snemovňa krajinských vyslancov vydržovala prvé zasadnutie v sobotu 25. júna o 1. hodine popoludní. Snemovní predseda dľa veku predseda liberál a prešporský ablegát Karol *Naiszidler*. Jediným predmetom zasadnutia bolo prečítanie trónnej reči, ktorú snemovňa v známosť vzala. V zasadnutiach 27. a 28. júna vyslancovia odovzdali mandáty a ku preskúmaniu týchto vyvolené boli patričné výbory. Velba predsedov a úradníctva snemovne prevedená bola v zasadnutí 30. júna.

V sobotu 25. júna vydržovala zasadnutie a utvorila sa spolu aj snemovňa veľmožov. Za predsedu snemovne veľmožov jeho veličenstvo kráľ vymenoval grófa Albína *Csákyho*, oca to civilného manželstva v Uhorsku.

BESEDNICA.

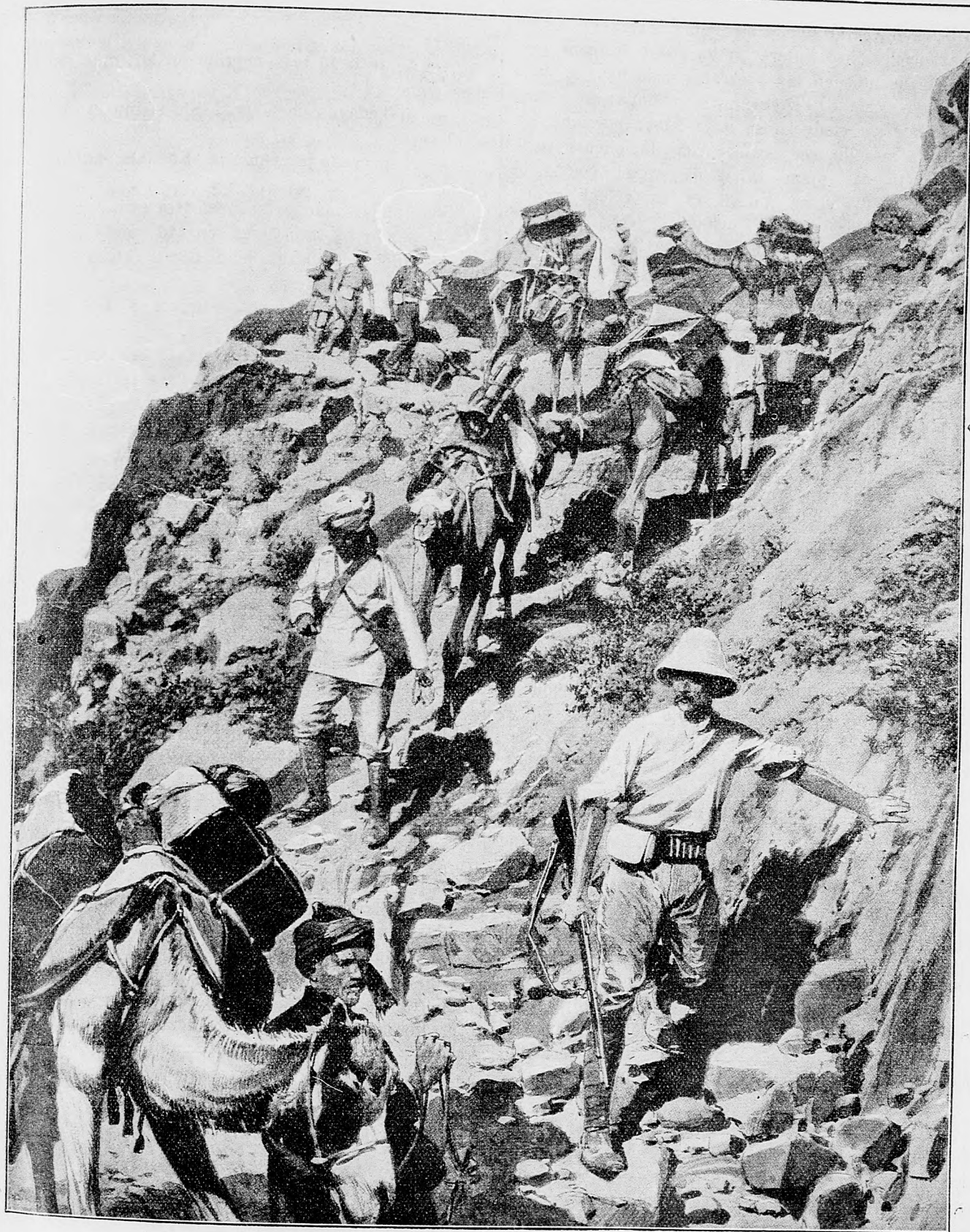
Rodičia a deti.

Odkedy jediný syn Jána *Orgována* je na vojenčine, poštár obce Lieskového často nakukne do pitvora domu Jána *Orgována*.

V takýto čas s veľkým okolovaním a nevšednou obozretnosťou vyberie obsah poštovej kapsy a najdúe

medz
oddá

dému
doraz

Ťavy v službe delostrelectva v Adéne.

medzi listinami niečo i pre Orgována, s tymito slovami oddá s uctivosťou:

— No hľa, že sa Mišo Fujara predsa len zide každému; tu máte hľa, syn vám pisal, ani by list nebol dorazil, keby chudák Mišo nebol prišiel preň.

A aby ste dobre porozumeli, táto dlhá dikcia Miša Fujaru nebola darobná, mala ona svoj istý, dobre vymeraný úmysel. Len že to treba bolo vylúskat, ako oriešok, ak mu chceme vziať nejaký ošoh.

Malo to totižto ten smysel, že Mišo Fujara za ta-

kýto listok obyčajne dostal za pohár pálenky. A ani nie raz myslel Mišo Fujara na to, svoju trudami preplnenú hlavu nejeden raz poškrabal poza uši, že teda veru tento chlapec Orgovánovie nebude do smrti slúžiť kráľovi; a vtedy koniec bude i jeho porciam.

Už sa mračilo, keď poštový voz do obce dorazil. Mišo vtakýto čas pyšne trúbil na svojej poštárskej trúbe, aby každý (či na koňoch, či na voloch) vedel, že ide pošta, ktorej sa patrí vyhnúť.

Stará Orgovánová, dobrá mamička Zuza, ako ju po celej dedine volali, ako začula hlas poštovej trúby, riekla starému, už ako svojmu mužovi:

— Počuješ, Jano? Mne sa tej noci so synom prišlo. Či sa mu ozaj volačo nestalo, že tak dávno nepísal.

— Pravda, lebo ten nemá inej roboty, len aby vždy listy vypisoval.

— No, veď by veru tie dva-tri riadky už len mal kedy napísať!

Slovo nasledovalo na slovo a duch dobrej matky ešte vždy tam lieta, kde jej syn vojenčí — vo veľkej kasárni — keď Mišo Fujara do pitvora zavítal. Tam si sadol, ako inokedy, na lavicu k ohnisku, sňal kapsu a dľa obyčaje začal z nej listy vyberať.

— Tak sa mi zdá — riekol Mišo — syn vám písal.

— Bože môj — vzdychla obľadnutá matka — veď sa mu len nič nestalo!

Aj starý Orgován prišiel medzitým zo záhumnia a bolo badať na ňom, že je veľmi rád, keď mu Mišo Fujara odovzdal list.

Obličaj Orgovánova sa vyjasnila, keď v náhlosti prebehol po synových riadkoch.

— No, Miško, dnes budeme mať duplovaný oľdomáš!

— Rozumiem, prosím pekne — odpovedal Mišo — viem už aj príčinu. Syn vám príde domov.

— Príde! — skríkla Orgovánová a v očiach sa jej hneď začaly slzy pohrávať — príde. No vidíš, či sa mi neprisnilo popredku! A potom nech ešte povie volakto, že je sen iba taká povera.

Mišo bez slova vytrúsil dva deci páleného a potom sa začal poberať.

— Šťastlivú dobrú noc vám vinšujem! Teraz už, viem, že mňa nebudete viacej potrebovať.

A vzdialil sa.

Po Mišovom odchode izbou opanovala akási smútočná tichosť. Ako čo by im jazyky boli poviazané; ako čo by do čistej radosti akási zlostná ruka niečo trpkosti bola primiešala. Slzy sa im tam triasly obidvom v očiach, ale prehovoríť nevedel z nich ani jeden. Obidvaja sa báli prehovoríť.

Konečne predsa len začala ona:

— Jano — riekla Orgovánová — pomer sa s Košťialovci!

— Ba čo ti to len nepríde do rozumu — a starý Orgován bol tými slovami celkom pohnutý -- a čo som im ja ublížil?

— Viem, Jano, ale pozriže, ty si tiež bol zatvrdilý a prhký.

— A prečo že teda nepríde on ku mne, keď sa chce pomeriť?

— Aj nedávno chcel prísť, ale si mu aj vtedy zasokol cestu.

— Nuž, veď ja Ondreja Košťiala ani nepotrebujem.

— Ale ho bude potrebovať tvoj syn.

— No to by som ja už len rád vidieť!

— Bude potrebovať jeho dcéru, ktorú miluje a ktorú si vezme za ženu.

Orgován na takúto reč zamkol a šiel zase na záhumnie.

Žena sa ale potichu vykradla z domu. Toľká blaženosť sa jej nevmestila do srdca, že jej syn príde domov, musela sa v blaženosti tej s niekym podeliť. Rýchle prebehla cez «Dlhú ulicu» a ani nezastala, kým neprišla ku domu Ondreja Košťiala.

Anička Košťialovie, to krásne, milé dievča, práve vodu fahalo na studni, keď starú Orgovánovú zazrela. Striasla sa! Čo to znamená? Veď sú «stari» už od roku v rozpore. Na poli sa podohadovali, keď si medze uprávali. Odtedy sú v hneve, nechodia jeden ku druhému — k jej veľkému žiaľu. Čo tá ozaj teraz chce tu?

— Anička — osloví ju Orgovánová pošepky — Aničko moja, podže sem bližšie, volačo ti chcem povedať.

Anička zpäť spustila vedro do studne a ako taká bojzlivá hrdlička blížila sa ku Orgovánovej.

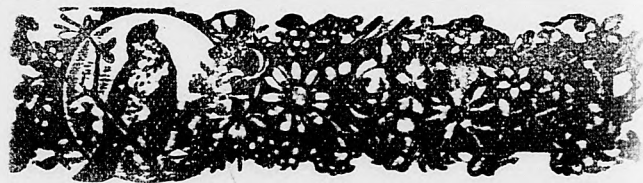
— Zajtra sa nám Štefan už vráti od vojska — riekla Orgovánová — potom sa nahla ku dievčaťu a bozkala ho.

Anička sa triasla. Všetku silu musela posbierať, kým vedela prehovoríť.

— Jaj, mamička moja, aká ste vy dobrá, aká ste vy laskavá, podže do izby a bude všetkému konec.

— Nemôžem, moja dievka. Kým neprelomíme vzdorovitost našich starých, dotedy nemôžem! Ale sa neboj moja dievka, pán Boh nám pomôže.

Potom zase poboškala Aničku — a odišla.

CHYRNIK.

Jeho veličenstvo kráľ po slávnostnom zahájení krajinského snemu v sobotu 25. júna o 3. hodine popoludni zo západného nádražia s celým sprievodom odcestoval do Viedne. Vutorok 28. júna ráno jeho veličenstvo na dva mesiace odcestoval k letovaniu do Ischlu.

Kardinál knieža primas Klaudius Vaszary pretrhnú svoje letovanie v Balatonfürede, vo štvrtok 23. júna bol na audiencii u jeho veličenstva kráľa, aby z príležitosti blížaceho sa 80. výročitého dňa narodenin, v mene uhorského duchovenstva predostrel blahoželanania jeho veličenstvu. Jeho eminencia prítomný bol v sobotu pri slávnostnom zahájení snemovne a popoludní tohože dňa odcestoval do Blatonfüredu.

Chýry z biskupstva spišského. Osvietený pán biskup dr. Alexander Párvy dňa 31. mája nasledujúcich štvrtročných bohoslovcov vysvätil za kňazov: Floriša Dömötöra, Bélu Nováka, Pavla Pobehu. Ondreja Schefera a Eugena Szikoru. Preloženi sú nasledujúci kapláni. Jozef Novotny z Kézmarku do Námestova, Franc Fehérpataky z Námestova do Kézmarku, Štefan Kofrit z Rabči do Lipnice, Michal Szombati z Lipnice do Starej Vsi a Floriš Tomanek poslaný je do Rabči. Jozef Fischer bývalý administrátor ružomerský na miesto Michala Bajora poslaný je do Hollólmnice za administrátora. Ondrej Farkas, kaplán levočský obsiahol faru vo Vyšných Répásoch.

Chýry z biskupstva košického. Dr. August Fischer-Colbrie osvietený pán biskup košický dňa 22. júna vo veľkom kostole nasledujúcich bohoslovcov vysvätil za kňazov: Ulrika Hamerka, Alexandra Heszke, Jána Kocsis, Jozefa Szopkó a minoritu Ladislava György. Novovysvätených osvietený pán biskup poslal na uprázdnené kapláničky, — Tunajší katolícky patronáž 27. júna vydržoval výborové zasadnutie v biskupskej residencii a deň na to zas valné shromáždenie na mestskom dome. — Štefan Lesskó, praelát kanonik bol prvým duchovným 67. pluku vojenského v Prešove. Ponevác pluk tento 29. júna vydržoval 50 ročné svoje jubiläum, z tejto príležitosti u vojska nekdy veľmi obľúbeného duchovného a terajšieho praeláta kanonika povolali do Prešova, ktorý tam slávnostnú omšu slúžil a kázeň držal ku vojsku. — Dr. Ján Csiszarik cirkevný referent pri konzuláte v Ríme, bývalý tunajší profesor bohoslovnia od jeho veličenstva dostal vyznačenie kríža radu Franca Jozefa. — Spolok sv. Imricha tunajších juristov 23. júna vydržoval záverečné shromáždenie v biskupskej zahrade. — V detskej opatrovni dominikánskych mnišiek 21. júna odbavovali rok zatvárajúcu slávnosť, na ktorej prítomný bol osvietený pán biskup a súčasťnili sa aj rodičia vo veľkom počte. — Prvý kurz pre cirkevné umenia odbavovaný bol 26. júna v Budapešti a účasť bral na ňom a aj prednášku držal Ludvík Konrády, správca biskupskej kancelárie pre umelecké záležitosti. — Na územi košického biskupstva v obci Ōrmező horlivosťou kaplána Jozefa Lukács a podporou grófa Ladislava Széchenyi najnovšie utvorený je kresťanský potravný spolok.

Chýry zo Sáriša. Prešov: Stoličný výbor sárišskej stolice odbavoval svoje letné shromáždenie 21. júna a podžupan z tejto príležitosti na vedomie dal obecnstvu stolice, že jeho veličenstvo kráľ pri tohoročných veľkých manévroch bývať bude nie v Stropkove, lež vo Felső-

vízköz, v Stropkove počas manévrov sdržovať sa bude dedič trónu arciknieža Franc Ferdinand. — V katolíckom Kruhu Rákócioho tohoročnú letnú zábavu odbavujú 7. augusta. — Z príležitosti záverečných zkušiek, ktoré veľmi dobre vypadly, v kláštore anglických mnišiek usporiadaná bola výstava ručných prác, ktoré nadmieru obdivovalo obecnstvo celého mesta. — Osvietený pán biskup grécko-katolícky dr. Ján Vályi, Mikuláša Danykó farára z Felsővízköz vymenoval za biskupského radcu. Učítelia náboženských škôl, taktiež aj riadni katecheti od 1. júla majú právo na výhodné železničné karty k cestovaniu tak ako učítelia škôl štátnych — *Barjdíjov*: Rudolf Mankovics, tunajší hlavný lekár jeho veličenstvom povýšený je do stavu zemanského. — *Kapi*: V tunajšom okolí 18. júna pretrhly sa oblaky a po chotároch narobili mnoho škody. Medzi inými farárovi Valentovi Bélafi zaplavil príval 18 jutrov zeme a zapríčinil mu škody 1500 korún. — *Berthót*: V stoličnom shromáždení vydržíavanom 21. júna, publikované bolo potvrdenie ministra vnútra, v smysle ktorého v tejto obci dľa prastarýchprávk vydržíavané budú ročné jarmoky. — *Tarczazsentspéter*: Tunajší majetok grófa Szirmay za 144 tisíc korún kúpil barón Alfonz Vecsey. Tento majetok vyslobodený je teraz z pazúrov židovských a dostal sa znovu do rúk kresťanských.

Chýry zo Spiša. V obci Dvorec dňa 10. júna veľký oheň zúril, zhorelo 41 domov, z celej obce ostalo teda len 7 domov. Škoda obnáša asi 130 tisíc korún a málo kto bol poistený. Oheň zapríčinily deti. — V Novej Vsi zúri medzi detmi šarlach, už viac ich zomrelo. — Vo Veľkej Lomnici dňa 16. júna ráno zhorely štyri domy s gazdovskými staviskami. — Od štrbského jazera až do Tátralomnice začali stavať električnú železnicu. — Dr. Michal Dömötör, bývalý ľudový kandidát levočského okresu zasnúbil sa v Levoči so slečnou Hedvigou György, s dcérou Jordana György bývalého predsedu sirotského súdu a terajšieho direktora majetku spišského biskupa. — Minulého mesiaca odviezli z našej stolice na železnici do iných krajov Uhorska 244 kusov rožného statku, 267 oviec a 91 ošípaných a 199 oviec. — Arciknieža Jozef pohorelcom obce Dvorec poslal 1000 korún.

Stoličné shromáždenie v Nitre. Právomocenský výbor stolice nitrianskej minulý týždeň vydržoval svoje riadne valné shromáždenie, na ktorom pred pojednávaním denného poriadku nadžupan Crausz vrelými slovami sa rozpomenul na jeho veličenstvo kráľa z príležitosti jeho 80. narodenin. Nadžupan vyzvúc pozornosť obecnstva stolice na význam tohoto výročitého dňa navrhol, aby tento deň zvláštnymi slávnosťami zasvätili a aby cieľom porobenia priprav ku tým slávnosťam vyslali výbor. Valné shromáždenie hneď vyvolilo výbor, ktorého predsedom sa stal osvietený pán biskup gróf Vilhelm Batthyány.

Kráľ medzi strelcami. Jeho veličenstvo kráľ 20. júna ráno v sprievode arcikniežata Rajnera odcestoval do St.-Pöltenu na závody dolnorakúskych spolkov. Na

železničnom nádraží, na ktorom stála čestná stotina 21. pešieho pluku rakúskeho Landwehru, na čele ohromného množstva obecnstva mešťanosta mesta St.-Pöltenu privítal kráľa. Na námestí pred nádražím predstavili jeho veličenstvu mešťanostov st.-pöltenského okresu a náčelnikov vrchností. Jeho veličenstvo potom s kniežatom Rajnerom na koči zaviezol sa do strelnice. Po slávnostnom privítaní jeho veličenstvo podpísal sa do pamätnej knihy streleckého spolku a potom sa za istý čas dával na strielanie do cieľu. Na poludnie kráľ späť cestoval do Viedne.

Podpalačstvo. Z Kézmarku píšú, že tam takmer každý deň vypukne oheň. Ľudia sa neopovážajú opustiť svoje byty ani na jedno okamženie, lebo nemôžu vedieť, že či v nasledujúcom okamžení nezazvoní na poplach. Tolko už ustálili, že ohne volakto podkladá. Našli s knotom a pušným prachom naplnené patróny. Mestská vrchnosť akiste poprosí hlavnomestskú políciu, aby do Kežmarku vyslala niekoľkých detektívov, aby títo podpalača vystopovali.

Túlaví komedianti. Čacanská pohraničná stráž ako odtiaľ sdeľujú, po tieto dni chytila jednu tlupu túlavých komediantov, ktorej členovia v blízkosti Jablonky v jednej sliezskej obci zavraždili učiteľa, ozbijali ho a potom ušli. Pohraničná stráž vrahov oddala žandarmérii, ktorá ich späť zaviedla do Sliezska.

Osud pijana. Podivný spôsob samovraždy si vybral makóvsky obyvateľ Jezeľ Vigh, ktorý bol nenapraviteľným pijanom. Pre svoju nešťastnú náruživosť zunoval život, kúpil si revolver, išiel domov, kde svojej manželke oznámil, že sa zastrelí. Odobral sa od nich, prosil ich, aby mu odpustili posavadný spôsob jeho života a volal svoju rodinu, aby išla s ním do slobodného a aby sa dívala, ako potrese sám seba za svoj posavadný ničomný život. Jeho zúfalá manželka a dievky sa neopovážali ísť za ním, lebo sa bály, že aj im ublíži a dívaly sa len cez oblok, že čo chce robiť. Vigh vyšiel na dvor, revolver si pritiskol k čelu. spustil kohútik a smrteľne sa ranil. Manželka a dievky vybehly k nemu, ale mu už nemohly pomôcť, zomierajúci človek ešte raz božkal svoje najmenšie dieťa a potom zomrel.

Sobášov bolo v mesiaci apríli v našej vlasti 11 tisíc 821, z tých bolo 45 kresťansko-židovských.

Odpredanie ostrova Lacroma. Zo Záhrebu sdeľujú, že ostrov Lacroma dominikáni chcú odpredať. S predajom ostrova poverili grobirského mešťanostu, ktorý už aj našiel kupca. Ostrov totiž kúpi jedna rakúska aristokratická spoločnosť, jestli ku tomu totižto privolí vnučka kráľova, kňažna Windischgrätz. Ostrov totižto ktorý kedysi patrilo mexikánskeho cisárovi Maximilianovi a pozdejšie sa dostal do vlastníctva dediča trónu Rudolfa, pod tou podmienkou darovali dominikánom, že ho vždy len s privolením právnych dedičov Rudolfa budú môcť prediť.

Predseda dumy v pevnostnom väzení. Z Petrohradu oznamujú, že predsedu ríšskej dumy Gučkova, pre jeho súboj, ktorý mal s grófom Uvarovom, súdna

stolica odsúdila na 2 mesiace do pevnostného väzenia, ktoré si tohoto leta má odsedeť. Aby v pevnostnom väzení nesedel ako predseda ríšskej dumy, preto na poslednom zasadnutí pred letnými prázdninami ríšskej dumy vzdá sa svojho postavenia a ako jednoduchý vyslanec pojde do väzenia. Gučkova v jaseň pravdepodobne znova vyvolia za predsedu dumy.

DOPISY.

Necpaly (Nitr. stol.)

Pochválen Pán Ježiš Kristus!

Veľactený Pán Redaktor!

Prosím o uverejnenie týchto riadkov v našom «Kresťane».

Žiaľ a rozhorčenie naplňuje naše srdcia, keď si na prievidskú voľbu pomyslíme. Tam zbíjali, ale nie volili. Naša celá obec, pod vedením nášho pána rychtára — 23 voličov — bola na pána Kolomana Brestyenzkyho a ísť sme mali pod bielou zástavou, lenže nám to Csemez, volebný predseda nedovolil, že vraj to je vlasti zrada. Hlúpe táraniny, ako keby aj (v mnohých okresoch) liberáli neboli šli pod bielou zástavou na voľbište. Aká je to vlasti zrada, keď naša biela zástava ozdobená kola nacionalnými stuškami? To je vlasti zrada, keď volební predsedovia vyše 300 voličov práva orabujú. Takýchto vlastizradcov treba náležite potrestať.

My Necpaliania celý deň a celú noc čakaf sme museli, kým rad prišiel na nás, lebo predsedovia schválne fahali hlasovanie, myslia, že nás omrzne čakanie a rozideme sa. My sme ale povedali, že čo tri dni čakaf musíme, vydržíme. Dobrý ľudák nebojí sa ani slnka, ani daždu, ani hladu, ani takých vybíjaných predsedov, akí na prievidskej voľbe voličov trýznili.

Slnko svietilo, keď nás volali hlasovať. Dostavili sme sa všetci, čo ale, keď len päťoria mohli odhlasovať, osemnástych odhodili, lebo ich notár Dostal neznal. Kde mal svedomie? Či ho predseda alebo slúžny Abaffy vyučili, aby cigánil? Pravda, keď mu plat dáme alebo niečo pobočne, vtedy nás zná. Odtedy sa mi hnúš tento človek s tým žltým zobákom — tak ho pozvali — a nikdy ho nepozdravím. Po takomto hlasovaní rozhorčení pošli sme domov, lebo sa pán predseda vyhráždil, že jestli nepojdeme, žandarmi nás rozožene. Prijdú domov, varta, ktorú pán rychtár nechal, aby pozor dávala na obec, lebo počuli sme, že nás liberáli podpália, oznámila pánu rychtárovi, že v noci lapili jedného prievidského paholka, ktorého istý židák kozkár najal, aby Necpaly podpálil. I vskutku tak bolo. Paholok priznal

sa, že bol podkúpený. Vec sme oznámili slúžnovskému úradu a už bolo aj vyšetrovanie.

Bolí nás, že sme prepadli, lež tak prepadnúť nenie kunšt. Takým spôsobom aj koňa mohli vyvolať za ablegata. Tomuto víťazstvu iba židáci a páni sa tešia, sediaci ale, ktorých Rudnayho korteši podplatili a ako baranov húpili, plujú a prisahajú sa, že keby boli vedeli, aká to voľba bude, neboli by hlasovali na Rudnayho. Dačo nie! Korheľovi a lakomecovi len zaplatiť a potom aj proti svojmu otcovi bude hlasovať. My Necpalania sme ľudáci statoční a verne oddaní pánu Brestyenzskému.

Necpalský ľudák.

Koš (Nitr. stol.)

Pochválen Pán Ježiš Kristus!

Veľactený Pán Redaktor!

Prosím o láskavé uverejnenie tohoto dopisu v našom «Kresfane».

My Košovci dosť dobre sme sa držali pri voľbe. U nás je vyše osemdesiat hlasov, z týchto 38 padlo na pána Brestyenzskyho a ostatnie na Lojza Rudnayho. Jedine našej vernosti ku kresťanskej strane ľudovej a jej hrdinskému kandidátovi možno pripísať, že sme toľki odhlasovali na pána Brestyenzskyho, lebo hrozné veci dialy sa u nás.

Človek by ani neveril, že v uhorskej krajine býva, kde sa toľko rozpráva o slobode. Horkí že sloboda. Áno, Rudnayho strana mala slobodu, naša ale nie. Aká je to sloboda, keď slúžnovci a notár v sprievode žandárov prišli s Rudnayom k nám do Koša kortešovať, s čím takmer donútiť nás chceli, aby sme na liberála hlasovali? To je sloboda, keď občan volne môže hlasovať na toho, na koho chce. Nuž a či my Košovci mohli sme hlasovať dľa nášho presvedčenia? Nech to povedia pán rychtár Dáner, notár Dostal, jeho pomocník Backer a organista Husárik, ako dostal Rudnay v Koši toľko hlasov? Dozaista nie pre jeho zvučné meno, ani pre jeho stav, ani pre jeho zásluhy, ktorých nemá ani pre jeho program liberálny, ktorý protiví sa každému opravdivému kresťanovi, lež tí košovci jedine preto hlasovali na Rudnayho, lebo im za to zaplatili. Zaprisahať sa môžem, že z Koša ani jedon volič nehlasoval zdarma na liberála. Veď aj keď Csillaghiho volili, 5000 korún vyhodili na za kúpenie voličov, lenže z tých peňazí len 3000 sa dostalo tým štyridsiatim, ktorí na toho starého liberála hlasovali, ostatnie peňazky ostaly vo vrecku kortešov. Aj teraz tak bolo. Dvom-trom ostala väčšina judáskych strieborných, tým ostatným platili po 20—30 korunách.

Náš notár i s pomocníkom div sa nezodrali. Deň po deň brúsili po obci a nielen vo dne, lež aj v noci Človek pokoja nemal od nich. Aj organista sa špatne zdržal, haňbiť sa môže za to. Tri roky bol tuhým ľudákom. Ešte aj vo veľkonočnú nedeľu, keď bol tu u nás pán Brestyenzsky s viacerými Prievidzanmi účtovať, Husárik bil sa v prsa, že je ľudákom, jaknáhle ale počul, že na Rudnayho strane veselšie je, zavesil ľudáctvo na klín a ostal liberálom. Muž áno! Tým bol aj voľakedy. Jemu to najlepšie pristane.

Náš notár vtedy sa zdržal najšpatnejšie, keď pred voľbou do Koša vyslaných prievidzských ľudáckych kortešov kroz žandárov vyšupoval. Že mu to vraj nariaďil slúžny Abaffy. Toho práva ale ani slúžny nemá. Notára a slúžneho my robotní občania platíme za to, aby v kanceláriach písali a nie za to, aby sa nám hrozili žandarmi a za liberála kortešovali. Takýchto úradníkov mali by pozbaviť úradu.

Na voľbu my Košovci pošli sme s tým povedomím, že zvíťazíme. Ako by nie, keď pán Brestyenzsky mal plný Drevený rýnok voličov, kdežto Rudnayho vmetili sa na dvor Freibergovho hostinca. Naši mládenci boli najveselejší. Ustavične spievali a tančili. Sami nabásnili toľko volebných pesničiek, že ľud na divy chodil k nim. My Košovci hlasovali sme u prvej komissie, kde predsedoval Csemez. Ten veru nezaslúži poriadneho mena. Rád bych vedel, prečo nedal vybudovať hlasovacie šiatre, lež ist sme museli cez tmavý gánok medzi židmi žandarmi. Malo to svoju príčinu. Z nás šiestich odmietli, lebo ich notár nepoznal. Že vraj tí zomreli a do Ameriky pošli.

Takýmto spôsobom vyhraf neni kunšt. Taký mandát by statočný človek neprijal. Rudnaymu je on ale dobrý veď sa driapal za nim. Táto porážka nás roztrpčila, lebo to bolo zbojstvo, čo sa v Prievidzi dialo. Bodaj by Boh potrestal tých ničomníkov, ktorí tú ošklivú voľbu previedli.

Košovec.

Budapešť.

Pochválen Pán Ježiš Kristus!

Veľactený Pán Redaktor!

Prosím o láskavé uverejnenie tohoto dopisu v našom «Kresfane».

«Budapeštiansky Katolícky Delnícky Kruh» vydržoval 12. júna svoje VIII. valné shromaždenie. Členovia kruhu popoludní o pol 4. hodine pod zástavou šli do chrámu Jozefovského, zkadial po vybavení «Veni sancte» navrátili sa do miestnosti kruhu.

Sotva sa utišila údami dosť pekne naplnená mie-

**Neváhajte, keď vás hlava
boli lež potrebujte hned**

Beretvás-pastille

ktoré za desať minút zastavia najtuhšie migrén-hlavy bolenie. — **Cena K 1.20.**
Lekármi odporúčaný liek.

K dostaniu v každej lekární!

Dorába Tomáš Beretvás, lekárnik Kispest.

Prí 3 skatulkách
zasielka franko.

stnosť, na rečníšte — ktoré pán J. Krajčí ozdobil kvetinami — vystúpil hneď pán dr. I. A. Wagner, v sprievode úradníkov kruhu a zahájil shromaždenie. V svojej hlboko premyslenej reči poukázal na prospešné účinkovanie kruhu v poslednom roku a zo srdca pochádzajúcimi slovami povzbudzoval prítomných k práci za zveladenie kruhu. Na konci svojej mile znejúcej reči poďakoval sa v mene výborníkov za tú dôveru, v ktorej ich členovia kruhu v poslednom roku súčasťnili.

Aby aj vefební páni boli zastúpení, ktorí okolnosťami hatení, nemehli sa súčasťniť na shromaždení, na všeobecnú žiadosť musel prehovoríť i vp. dr. P. Žiška. V krátkej ale významnej reči poukázal na život kresťanov, na ich braterskú lásku a odporúčal, aby členovia kruhu po ich šlapajách kráčali a nadovšetko, aby tých mnohých slovenských robotníkov, ktorí ešte neznajú tento kruh, do jeho lona priviedli.

Po jeho reči prehovoril pán podpredseda J. Janik a rozpomenúc sa na dosavádne chvályhodné účinkovanie kruhu povzbudzoval členov k ďalšej práci a predsedovi pánu dr. I. A. Wagnerovi odovzdajúc dar kruhu za jeho neunavnú päťročnú prácu kruhu preukázanú, pri ustavičnom volaní na slávu prepustil slovo predsedovi, pánu dr. Wagnerovi.

Dar tento, čo znak vďaky a uznania zo strany členov kruhu, veľkú radosť spôsobil pánu predsedovi. Keď povstal, aby sa poďakoval za jemu preukázanú dôveru, jeho itak milá tvár sa začervenala a on citami vďaky hlboko dojatý sľuboval, že napozatým ešte lepšie bude pracovať za dobro kruhu.

Po jeho s chválou prijatej reči započala sa voľba nového výboru. Zvolení boli:

Za predsedu: Dr. I. A. Wagner, za podpredsedu: J. Janika.

Za riadnych členov výborníkov: J. Krajčí, M. Vajzer, M. Krajčí, F. Trnka, V. Joniec, A. Rössler, A. Vrana, J. Svýba, J. Bartek, A. Tomko.

Za náhradných výborníkov: Št. Iskra, I. Direr, O. Kuric, M. Sefranko.

Gazda kruhu: J. Krajčí; zápisník: J. Mihalovich; pokladníci: A. Branický, J. Svýba, A. Rössler; kontrolori: I. Mihalovich, F. Janik; knihovníci: A. Rössler, J. Bartek, J. Kmetik; dozorcovia kostolných vecí: I. Krajčí, A. Vrana, F. Trnka; spevár: V. Jonie.

Prítomný.

Rozmary a Zarty.

Tiež maliarka. Pani Koničková aj so svojim manželom vošla do kupectva s obrazmi a jednala sa tam o niektoré obrazy. Prehadzúvala ich zo strany na stranu obzerala ich robotu a ich posudzovala. Kupec, aby jej pošmajchloval, úctive riekol:

— Tak veľa pozornosti venujete tým obrazom snáď ste aj sama maliarka?

Načo vzdychol si pán manžel Koniček a zasepkal:

— Áno, maluje si — líca!

*

Dobry počtár. Ďurko našiel krajciar a šiel do sklepu spýtať sa, čo by mu dali za ten krajciar? Sklepník odpovedal:

— Šesť bonbonov, dve figy, dve turecké slivky, štyri kúsky sladkého drevca alebo svätajanského chleba. Čo z toho chceš?

Ďurko odpovedal:

— Nuž, nech mi dajú tri bonbony, jednu figu, jednu tureckú slivku, dva kúsky sladkého drevca a svätajanského chleba a polkrajcar nech mi vydajú! To mi bude na druhý raz!

Púť do Lourdes-u. Pri protektoráte a osobnom súčasťnení sa osvieteného pána biskupa Kohl a s povolením najdostojnejšej vrchnosti cirkevnej, prevelebný pán Alexander Gaibl, opát-kanonik (Pozsony, Káptalan-utca 3.) s odchodom 26. júla b. r. vede púť do Lourdesu cez Švajciarsko a Francúzsko, pri návrate cez Maria Einsiedel. Ceny cesty sú: I. trieda 520 kor., II. tr. 400 kor. III. tr. 250 korún. Hlásit sa možno u prevelebného pána opáta kanonika Alexandra Gaibla do 25. tohoto mesiaca, tamže k dostaniu sú aj cestovné programy, príhlasy prijímajú sa len v obmedzenom počte.

Upozornenie. Viacráz obrátili sa už ku nám jednotlivci s tým, zdáľž je spoľahlivý ten alebo onen *ústav sprostredkujúci požičky*? Otázka táto bude napozatým zbytočná, lebo hľa, my odporúčame a síce veľmi vrele, jedon taký výborný ústav, ktorý je bezpodmienečne spoľahlivý a nad to ešte aj nie je sprostredkujúci, ale *požičky sám prevádzajúci ústav*, tak že trovy prostredníctva môže si usporiť ten, kto sa tu uchádza o požičku. Tento ústav je: «Kisbirtokosok Országos Földhitelintézet».

Odkazy redakcie.

V. S. L. Budete riadne dostávať.

V. H. Cs. Dobré sú tie nohavice čo vám dali liheráli?

J. J. I. Také ohlasy nesmieme uverejňovať. Ako dobrý a zámožný chlap spoločnicu ľahko najdete aj u vás. Dávame vám ale tú radu, aby ste nekupoval zajača vo vreci.

Kresťania kupujte len u kresťanov!

Nech vám slúži na známosť,

že prott nácthe, zachrypnutiu a zašlajmovaniu zvlášte vitečný liek je Fellerov Elsafluid. Ktokoľvek trpi na boľenie pŕs a hrdla liek tento utiňuje kašeľ a občerstvuje trpiaceho. Tucet na próbu 5 korún, dva tucty 8 kor. 60 hal. posieľa franko lekárnik Feller Stubica, Kostolná-ulica č. 18. (záhr. stol.)

Rušeň!

!!! S 18 prvými vyznačeniami !!!

Ludvík Kállai motor dielňa

Budapest, VI., Gyár-utca 28. szám.

Odporuča najvreljej Ludvíka Kállai

elektrické benzinlokomobil stroje ku mlatbe

s dvojím vystrojením ku čisteniu.

!! Úplná záruka za viborné mlatenie !!

!!! Jedina novota !!!

!! Najjednoduchšejšij a najdokonalejšij mlátočný stroj prítomnosť !!

Bez strojnika ľahko k vedeniu bár ktorým gázdom aj medzi domami slanou krytými.

Osobitná trieda pre stroje poľného hospodárstva ako: parostroje, mlyny, rajtare, stroje k mlateniu a ku siatiu atd.

Ludvíka Kállai ktoré sa v našej vlasti najlepšie podarili.

Cenník s obrazmi na žiadosť zdarma a franko.

Rušeň!

**Oznamy prijíma
administracia**

„Kreštan“

■ ■ Budapest, ■ ■
Szentkirályi-u. 28.

Ochrana zdravia je v každej domácnosti nevyhnutne potrebný pôvodný

Slanovinový lieh sily

K dostaniu je všade vo fľaškách po 40 hal. 1 a 2 korunách. Prijať treba len povodný slanovinový lieh sily.

Najlepší český prameň k objednaníu.

Lacne perie na posteľ!

1 kg. sivé drápané 2 K, leďšie 2 K 40 h; bielo 2 K 80 h; bielo 4 K; bielo páperové 5 K 10 h.; 1 kg. veľmi fajne, ako snah bielo, drápané 6 K 40 h.; 8 K.; 1 kg. papierie, sivé 6 K, 7 K.; bielo fajnové 10 K.; naj-fajnejšie papierie z prs 12 K. — Pri oblednaní 5 kg. franko. —

Hotové posteľe z hustej tkaniny červeného, modrého, bieloého alebo žltého nankingu, 1 perina. 180 cm. dlhá, 116 cm. široká s dvomi podhlavkami, každý 80 cm. dlhý, 58 cm. široký, naplnený novým, sivým, veľmi trvácim perím 16 K; polpapierie 20 K; papierie 24 K; jednotlivé periny 10 K, 12 K, 4 K, 16 K; podhlavky 3 K, 3 K 50 h., 4 K. Vývoz s postovon tobierkou od 12 K počnúc franko. Výmena alebo návrat dovolené.

za nezodpovedné návrat peňazi. **S. Benisch v Deschenitz** číslo 826. Böhmerwald. Cenniky franko zdarma.

Kto žiada požičku?

Kto na svoj majetok záložnú požičku mieni si vypožičať, tak nech sa s dôverou obráti ku «Kis-birtokosok Országos Földhitelintézet» Budapest, V., Géza-u. 2. (svoj dom). Tento ústav dáva tak malú ako aj veľkú požičku, preto aby bolo spomoženo stredno- a malo-hospodárom. Pre toto požičku už od 300 korun dáva. Kto veľké úroky prinútený je od jeho dlhu platiť, tomu náš ústav s lacnou požičkou ľahko môže pomôcť na jeno farchách. Predošlých veriteľov tento ústav s touto požičkou vyplatí, a za lacné peniaze odpravi všetky tie prekážky, ktoré sú s dávaním tejto požičky spojené. Požičky sa dávajú do polovice hodnoty majetku. Keď dlžník poriadne platiť, ústav náš požičku nemôže vypovedať, ale dlžník svoje dlhy bárskeďy, lebo v celkosti alebo v čiastkách bez všetkých pobočných výdavkov môže si splatiť. Pri parcellovaní na pomoci je v každom ohlade. Ustav na jednoduchý list bár komu ochotne odpoveda.

Ktorá kosa je najlepšia?

pyta sa mnohé kosalubujúci a mnohokrát hospodár. Na toto odpovedáme dľa nášho presvedčenia: najlepšia kosa na svete je

General Dewett kanonovej ocele kosa

Ktorá sa shotovuje zo zlatnej kanonovej ocele z miešaniny najslachetnejšieh kovov zloženej a odborne umeleckým spôsobom dvojnásobne stúženej, tak še vlastnosť vytravalost jej nachodi sa na tom najvyššom stupni a premáha avetko možné tohoto odboru.

Spôsob dorábamnia kôs tohoto odboru je tajomstvom fabriky, následkom čoho ľahkosť, trvácnosť a ostrosť takejto kosalubujúci sú počudovania hodné.

Atresa Pánu Pavlovi Sohr Szill 13. číslo (Stol. Somogy.)

kam vsetkým na general Dewett kosalubujúci pošlám dopisovaním a objednaním treba sa obrátiť. — Pri objednaní 5 kusov kôs počtove útraby platiť fabriku. Pri objednaní 10 kusov plati počtové úraty a pripojuje jednu kosalubujúci na pridavok zdarma. — Za každú kanonovej ocele kosalubujúci prejma sa dobrostánie, nezodpovedná kosa vymieňa sa dobrou kosou kanonovej ocele (zokuseňosti ale vieme, že medzi tisíc kosami jedna je nie zlá).

General Dewett kosou kanonovej ocele na 250—300 krokov môže sa kosit po jednom ostrení, jedno kuvanie dostatočúe je na viacej dni.

General Dewett kosa, kanonovej ocele, zasiela sa ku ruce chlapa sostavená nakuvaná a vyprobovaná.

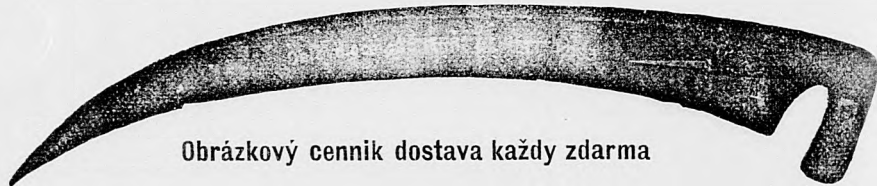
Pri Gneral Dewett kose z kanonovej ocele odberateľ nemá žiadného riska bo nezodpovedná kosa zameni sa za dobrú.

Preto nech nikto kosalubujúci od nikoho neobjednáva a nekupuje, kým neurobil probu s kosou General Dewett z kanonovej ocele. A sme o tom presvedčeni, že kto ráz robil s takouto kosou inéj kosalubujúci nikdy do ruky nevezme.

Sbieratelia objednavateľov maju zvláštne vyhody. — Hárky k sbieraniu odberateľov a iné tlačivo su pre bár kobo na pohotove Cenník nech si každý na dopisničke pyta. Ceny Gnerále Dewett kôs z kanonovej ocele:

60	65	70	75	80	85	90	95	100	110 cm.
90 kr.	95 kr.	1 zl.	1 zl. 05 kr.	1 zl. 10 kr.	1 zl. 25 kr.	1 zl. 25 kr.	1 zl. 30 kr.	1 zl. 30 kr.	1 zl. 50 kr.

Dávame nákovie, striebro ocelova nákova a kladivko pár za 85 kr. Amerikánska osielka, ku Dewett kose najlepšia 20 kr. Zvláštna Novota: Privilegovaná užva na kosalubujúci 1 kus 20 kr., 10 kusov 1 zl. 50 kr. Britva diamantovej ocele so zarukou pát rokov 1 zl. 5 kr. pekná schránka britvy darmo.

Obrázkový cenník dostava každý zdarma